

De snavel klepper

november 2021

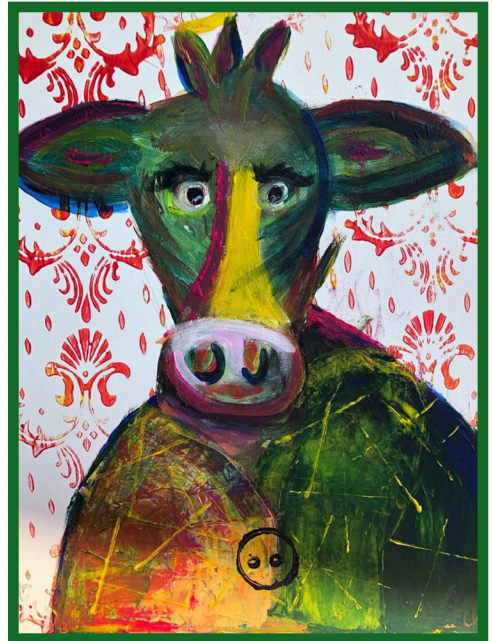
Nieuwsbrief woonzorgboerderij Reigershoeve

In dit nummer:

Nieuws van de dagbesteding
Mooie momenten
Camping life
Leuke activiteiten
Reigershoeve zwemclub
Avondvierdaagse
Gedicht
Afscheid
Dierennieuws
Welkom
Lotgenoten contact
Een steiger in de vijver
Knip en Knap Salon
Even voorstellen..
Kermis
Uitbereiding wagenpark
Mini-concert
In het zonnetje
Diploma's fieldlab

Eindelijk weer nieuwe snavelklepper.

Na diverse lock-downs en allerlei andere Covid beperkingen bruist de Reigershoeve weer als nooit te voren. Dit nummer wil hiervan getuigen. Lees over de kip die de banden van Floris oppompte, Bram de man die alles kan, het indrukwekkende optreden van dweilorkest iaa doeje, zwemmende bewoners, poep scheppende dagbelevers, een prachtig interview met Otto en nog veel meer.

*schilderij gemaakt door Jeroen
(deelnemer dagbesteding)*

Colofon

Deze nieuwsbrief wordt uitgegeven door
Stichting Reigershoeve
Oosterweg 5B
1968 KM Heemskerk
Telefoon: 0251 20 70 27

Bijdragen sturen naar: redactie@reigershoeve.nl

Nieuws van de Dagbesteding

Mestbak

Sinds de komst van de koeien is het een vaste taak van een aantal deelnemers geworden om in de ochtend poep te scheppen. En hoewel dit klinkt als een vies klusje gaan ze gewapend met laarzen, kruitwagen, mestvork én een grote glimlach aan de slag. Om aan alle milieueisen te voldoen is er een mestbak gemaakt en deze is beschilderd door een aantal creatieve deelnemers. De mestbak heeft de naam "Arie's mest kunstbak".

De mestbak is mogelijk gemaakt door de firma Denneman, in nauw overleg met Arie.

Deelnemers van de dagbesteding maken van de mestbak een mestkunstbak

De mestkunstbak is 11 september jl. officieel geopend door onze vrijwilliger Arie. Deelnemer van de dagbesteding Chris had de eer om de eerste kruitwagen mest te legen.

De snavel klepper

november 2021

Expositie

Op 11 mei van dit jaar is de expositie geopend van de schilderijen gemaakt door onze deelnemers Sjaak de Ruijter en Jeroen Burgering. De schilderijen zijn gemaakt met behulp van vrijwilligster Florina. De schilderijen van Jeroen zijn geïnspireerd op de dieren die op de Reigershoeve te zien zijn, terwijl Sjaak zijn inspiratie haalt uit de moderne kunst. Bijna alle schilderijen zijn verkocht. Van de opbrengst wordt nieuw schildermateriaal gekocht. Wij kunnen niet wachten op de volgende expositie!

**ALS ELKE VRIJWILLIGER
EEN STER KREEG**

**WERD HET NOOIT MEER
DONKER**

Loesje

6807 BA
Postbus 1045
www.loesje.nl Arnhem

De snavel klepper

november 2021

Groentekar

Onze deelnemers werken graag in de moestuin. Samen met de vrijwilligers zijn zij aan het wieden, zaaien, planten en oogsten. Omdat er veel groente in de tuin staat, is bedacht een groentekar naar te zetten. De groentekar is gemaakt door Bram en vrijwilliger Jos en geveerd door mensen van de dagbesteding. Op de kar worden de geoogste groenten gelegd en zo kunnen de woningen daar hun groenten ophalen.

Het tochtol

De overkapping naar de Vrolijke Merrie is jaren geleden omgedoopt tot het tochtol. Omdat het tochtol voornamelijk werd gebruikt om spullen naar te zetten hebben twee collega's van de dagbesteding bedacht het tochtol gezellig aan te kleden met planten, bankjes met kussens en schilderijen aan de muren. En inderdaad werkt het; er wordt geen troep meer neergezet. Alleen de naam is niet voor niets.....de spullen waaien regelmatig weg.

De kas is nog nooit zo mooi geweest!

In 2020 was het in de plantenkas nogal rommelig en kaal. Dit kwam mede door de afwezigheid van vrijwilligers vanwege alle Corona beperkingen. Toen kwamen Eri en Joyce en die hebben zich vol overgave op de kas gestort. Ze komen iedere week en ze zijn gestart met een grondige schoonmaak om daarna een uitgebreid snoei- en plant programma uit te voeren. Dit in zeer prettige samenwerking met Luba en Hilma en de mensen van de dagbesteding. Het resultaat is prachtig en levert ons heerlijke sla, radijsjes, komkommers, courgettes, tomaten, perziken etc. en bovendien een gezellige ruimte om te zitten en te genieten van de subtropische atmosfeer.

Joyce en Eri, gangmakers in de kas

Mooie Momenten

Dat de Reigershoeve een mooie plek is, weten we eigenlijk allemaal al wel. Een bewoonster maakte dat ook nog maar eens duidelijk. Ze ging een paar dagen bij haar dochter logeren, maar wilde eigenlijk zo snel mogelijk terug naar de Reigershoeve, ze had simpelweg heimwee!

Aan het begin van de dag loop ik door de tuin om te kijken wat we kunnen doen met de deelnemers van de dagbesteding. Het zonnetje schijnt, de kippen scharrelen rond, er loeit een koe en in de vijver hoor ik kikkers kwaken. En voor de zoveelste keer realiseer ik mij wat een geweldige werkplek ik heb!

Er wordt op de dagbesteding regelmatig met elkaar gesproken over het ouder worden en de achteruitgang, dit ontlokt bij een dame standaard de zin: "alles wordt minder, behalve het vergeten, dat gaat steeds beter"

We hebben het over sport en wat iedereen heeft gedaan vroeger. "Nou", zegt Riet, "Vroeger? Ik heb drie weken terug nog een wedstrijd hockey gewonnen het was een mooie pot en gescoord ook nog!"

In deze rubriek laten we bij elke editie medewerkers aan het woord. Het werk dat we hier mogen doen is heel bijzonder en sommige extra bijzondere momenten willen we delen.

Camping life

Van 17 tot 20 augustus was er camping life op de Reigershoeve. Dit was een zeer geslaagde week. Op dinsdag begonnen met koffie en gebak en praten over de vakanties van vroeger. Als afsluiting waren er zelfgebakken pannenkoeken. Woensdag was er de amazing bingo met leuke prijzen. Dit natuurlijk met ondersteuning van een borrel met een hapje.

Donderdag stond in het teken van oud Hollandse spelletjes waar iedereen erg van genoot en ook is er veel gelachen. Als afsluiter heeft Desiree patat en snacks gebakken voor iedereen met dank aan City Snacks.

Mooie Momenten

Een heer wil graag de tafel dekken en vraagt hoeveel "patiënten" er vandaag zijn. Ik antwoord dat we 10 deelnemers hebben en 3 personeelsleden. Waarop hij zegt: jullie reken ik ook tot de patiënten, want je moet wel gek zijn om hier te gaan werken!"

We hebben het over trouwen en ik vraag Corry of zij een witte jurk aan had. "Nee hoor" zegt zij, "Ik had een korte gebloemde broek aan."

We zitten gezellig aan de koffie en hebben het over molens, zegt een bewoner "Hee, wat zit jij helemaal onder de vlooiën!"

Tijdens de lunch verteld een collega dat we een nieuwe leuke kookvrijwilliger hebben Ria kijkt de collega aan en zegt: "en heb je hem gehouden voor jezelf?"

We zitten buiten nog even koffie te drinken als er een kip aan het wiel van Floris zijn rollator pikt. Zegt Floris: "Zo jochie kom je m'n banden oppompen?"

Jock vraagt in welk regiment ik zat..."Huh?" "Ja, omdat je legerkistjes aan je voeten hebt".

In deze rubriek laten we bij elke editie medewerkers aan het woord. Het werk dat we hier mogen doen is heel bijzonder en sommige extra bijzondere momenten willen we delen.

Vervolg Camping life

Vrijdag was er dan de **bonte avond**. Iedereen was er en er werd gezongen en gedanst en er waren optredens van zowel personeel als bewoners en kinderen van medewerkers. Het was een top avond, echt bont.

Helaas was het de hele week Hollands campingweer waardoor er niet optimaal genoten kon worden van de kleine camping die in de tuin gerealiseerd was. Collega's nog bedankt hiervoor. Verder alle activiteiten diensten en vrijwilligers ontzettend bedankt voor jullie inzet. Het was een tijdrovende klus maar zo de moeite waard ook wij hebben enorm genoten.

Groeten van Monique en Elvin
En tot volgend jaar!

Mooie Momenten

Ik vraag aan bewoner of ze ook weleens met haar andere oog knipoogt. "Geen idee zegt ze. Zegt de buurvrouw: "Ah joh, anders heb je altijd nog een reserve oog."

Er zit een babypop op de hoek van de tafel. Zegt bewoonster: " 't Is toch wat he, dat ze die kleintjes tegenwoordig zelfstandig op een hoek laten zitten."

Ik breng Floris naar bed. Hij heeft z'n pet nog op'. Ik vraag of hij deze af wil. "Nee", zei hij stellig, "want dan zie ik tenminste mijn pet nog als ik wakker word."

Met een groepje bewoners gaan we met de bus een ijsje halen bij het Hoge Duin. Zegt een bewoner: " jeetje, wat is dat ijsje koud de stoom komt uit m'n navel!"

Een onderzoekster van de universiteit is op bezoek bij de Reigershoeve. Bij het koffiedrinken zit ze naast een bewoonster en vraagt: "Hoe lang woont u hier nu?" De bewoonster denkt heel even na en antwoord: "Vanaf het begin".

In deze rubriek laten we bij elke editie medewerkers aan het woord. Het werk dat we hier mogen doen is heel bijzonder en sommige extra bijzondere momenten willen we delen.

Leuke activiteiten, elke dag weer anders, het kan weer!

Zoals bingo, creatief atelier of gewoon gezellig in onze tuin zitten, een busritje of een mooie wandeling, lekker bewegen etc. etc.

De Reigershoeve zwemclub.

De cliëntenraad uitte tijdens één van de vergaderingen met het bestuur de wens voor een zwembad op de Reigershoeve. Nader onderzoek wees uit dat hier nogal wat haken en ogen aan zaten, met name hoge kosten en veel onderhoud. Voordat de coronacrisis begon had onze oud-collega Daniëlle samen met Jacqueline, de partner van Sjuul uit woning 5C, al het plan opgevat om te gaan zwemmen met de bewoners. Jacqueline werkt namelijk in het zwembad in Beverwijk. Corona gooide toen uiteraard roet in het eten. Gelukkig hebben collega Silvia en Jacqueline het plan van de zomer nieuw leven ingeblazen. Jacqueline heeft nu geregeld dat we elke maandagochtend mogen komen zwemmen. Sinds begin september gaan we welke week met een aantal bewoners en deelnemers van de dagbesteding lekker zwemmen, begeleid door enthousiaste medewerkers, familieleden en vrijwilligers. Wat een feest!

Avond vierdaagse 2021

Vorig jaar kon het niet door Corona. Dit jaar gelukkig weer wel. Desiree en Elvin namen het voortouw en zorgden ervoor dat een groot aantal bewoners een geweldige happening beleefde. Vier avonden met mooi weer en gezellige pauzes met eten en drinken en natuurlijke prachtige wandelingen in onze mooie omgeving. De afsluitende avond mondde uit in een feest om nooit te vergeten. De wandelaars werd opgewacht door het Heemskerks dweilorkest IAA DOEJE die ons verrasten met een schitterend concert dat later werd voortgezet op het Koospleintje voor de Vrolijke Merrie. Het was een blijde en ook ontroerende afsluiting met mooie gladiolen en een gouden medaille voor alle wandelaars. Desiree en Elvin en alle begeleiders, ontzettend bedankt!

Gedicht gemaakt door Hilda, uit woning 5C

Tok tok tok tok

Tok tok tok

Ik zit lekker in het kippenhok

Alleen zit ik alleen

En dat maakt mij verdrietig

Komt er iemand bij mij in mijn hokje wonen?

Dat lijkt mij heel gezellig!

Er is iemand langs geweest

Dat was één groot feest

Zou ze bij mij willen wonen?

Dat geeft antwoord op al mijn dromen

Tok tok tok, nu ga ik op stok in mijn kippenhok

Ik heb je briefje gelezen

En ik denk dat ik bij jou moet wezen

Denk jij er ook zo over?

Dan kunnen we samen verder gaan

Laat dus gauw wat van je horen

Wie weet wordt er nieuwe liefde geboren

Tok tok tok dat was de liefde in het kippenhok

Afscheid van geliefde bewoners

We hebben in de afgelopen periode afscheid moeten nemen van een aantal bewoners. Aan ieder hebben we mooie herinneringen over gehouden en ieder heeft een speciaal plekje in ons hart ingenomen.

Pieter Forrer
10-04-1949 - 16-05-2020

Marie Zander-Buijs
18-10-1952 - 31-05-2020

Willy Le Duc-de Heer
07-02-1937 02-06-2020

Jenny Van Doorn-Jans
09-04-1932 - 19-07-2020

Ina Broek
13-10-1938 - 21-07-2020

Rikje Weijburg
07-07-1931 - 07-08-2020

Gusta van der Meer-Andela
16-04-1942 - 28-08-2020

Hans van Buuren
28-05-1936 - 08-11-2020

Nico Zijp
25-07-1950 - 09-11-2020

Adriaan Bakker
11-08-1931 - 08-12-2020

Fred Sliep
24-12-1938 - 15-04-2021

Henk van der Wel
09-03-1930 - 27-04-2021

Dinie van Duivenvoorde-de Wijs
19-10-1937 - 02-05-2021

Marjolijn Winter
24-05-1942 - 01-07-2021

Piet Klooster
22-05-1937 - 28-07-2021

Jan van der Berg
16-12-1935 - 03-08-2021

Floris van der Grijn
20-07-1932 - 22-09-2021

We wensen de familie en vrienden veel sterkte toe.

Als ik de dingen niet meer weet

Als ik de namen niet meer ken

En wat ik weet meteen vergeet

Zodat ik onherkenbaar ben

Denk dan aan de weg door mij gegaan

Dan heb ik niet voor niets gedaan

Met ieder mens dat je verliest

Bouw je daarboven een bestaan

Zodat je, straks als het je tijd is

lets moois hebt om naar toe te gaan

Dierennieuws

Twee stiertjes

Op 29 september 2020 is het tweede kalfje geboren, de andere is op 3 september ter wereld gekomen. Deelnemers van de dagbesteding en een aantal bewoners hebben het tweede stiertje geboren zien worden. Het was een indrukwekkende gebeurtenis en iedereen hield even de adem in toen het kalfje eerst niet bewoog. Gelukkig duurde dat niet lang voordat het zijn kopje omhoog hief en na een minuut of tien stond het al bibberend op zijn pootjes.

De verloren kip.

Deze zomer was één van onze kippen spoorloos verdwenen. Een tijd lang heeft niemand iets van haar vernomen. Tot ineens de vermiste kip zomaar aan kwam lopen met in haar kielzog, 9 kuikentjes. Mama kip heeft dus op een veilig plekje haar eitjes uit zitten broeden. Moeder en kroost verblijven tijdelijk in de volière om de kuikens te beschermen tegen hongerige katten.

Petra en Paula

Op 1 augustus kwam Beau van der Steen bij de Reigershoeve werken. Ze houdt veel van mensen maar ook van dieren. Voorheen werkte ze bij Artis en daar verbleven ook de gezusters Petra en Paula. Een jaar gelden werd helaas hun verblijf gesloten en werden Petra en Paula door Beau geadopteerd. Hoewel ze op haar boerderij zeer goed verzorgd werden misten ze de aandacht van de bezoekers van Artis heel erg. Ze begonnen te klieren en te mokken en keken soms erg droevig uit hun ogen. Nadat Beau een week op de Reigershoeve had gewerkt wist ze het zeker: Dit is de ideale plek voor deze zusjes. Hier krijgen ze aandacht van de vele lieve mensen die hier zijn en wie weet groeit er een mooie vriendschap met die twee leuke, stoere bokken. En zo geschiedde: Petra en Paula staan nu in dezelfde wei als Willem en Alex. Ze kunnen het zeer goed met elkaar vinden, al zijn de dames wel de baas. Rechts op de foto staat Petra, links staat Paula. Mooie, sierlijke meiden van bijna 6 jaar.

Welkom nieuwe collega's en vrijwilligers.

We willen al onze nieuwe collega's en vrijwilligers welkom heten op de Reigershoeve en hopen dat zij een mooie tijd bij ons krijgen.

Nieuwe medewerkers:

Nick Kaltschmidt 1-6-2020
Andrea Leegwater 1-2-2021
Leontine Huisman 1-2-2021
Ilona Burger 1-2-2021
Sylvana van Leuven 1-2-2021
Corry Spa 15-5-2020
Robin van der Wardt 15-9-2020
Janneke Tel 1-8-2021
Beau vd Steen 1-8-2021
Helma Geurtsen 27-9-2021
Iris Mallon 1-11-2021

Nieuwe Vrijwilligers:

Henk en Eri, Joyce, Mart, die helpen onze tuin netjes te houden.

Marga, Sonja, Monique die bij dagbesteding helpen.

Voor de woningen Yoran, Selma, Victorina, Martina, Esther, Coline, Martine.

Annemarie die zorgt voor onze dieren.

Leo en Jos als chauffeur.

Lotgenotencontact

Op het middenplein neem ik plaats om koffie te drinken met de vrijwilligers. Onderdeel van mijn re-integratie. Weer zien en voelen hoe mooi het is. En ik zie dat het prachtig is om me heen. Maar om het van binnen ook te voelen is nog niet makkelijk.

Ik ga naast Otto zitten. Otto bezoekt al jaren onze dagbesteding. Hij weet dat ik 'de baas' ben en dat ik al een tijd ziek thuis zit. 'Ben je weer aan het werk?' vraagt hij. Ik leg hem uit dat ik heel voorzichtig aan het opbouwen ben. Ik werk nu 2 keer per week 3 uurtjes. Otto vraagt hoe lang ik er al uit lig. Nu vier maanden alweer. 'Dat is al een tijd', zuchten we samen.

'Het is lastig', zeg ik. 'Alsof ik kortsluiting heb gekregen in mijn hoofd. Ik kan mij niet meer concentreren.'

'Ja', zegt Otto begripvol. 'Kun je nagaan als je dementie hebt gekregen. Dan weet je ook dat er geen weg meer terug is. Het wordt niet meer beter. Er zijn geen medicijnen. Vroeger wist ik alle namen. Ik werkte in de haven. Als er dan een boot aanmeerde, dan kon ik gelijk iemands naam zeggen. Dat schept een band, mensen stellen dat op prijs. Nu weet ik geen namen meer. Ik zie allemaal nieuwe gezichten.' 'Toch lijkt het alsof je niet zo snel achteruit gaat, vind je ook niet?' vraag ik. 'Nee, niet snel', beaamt Otto. 'Ik kan nog heel veel. Als het zo blijft gaan, wil ik wel 100 worden!'

Dieneke (herstellende van een burn-out)

Instagram

Wisten jullie dat wij (dagbesteding?) tegenwoordig een eigen Instagram account hebben? Wil je meekijken met wat wij zoal op een dag doen? Volg ons dan op: de Reigershoeve.

Een steiger bij de vijver.

Bram en onze vrijwilligers Jos, Mart en Martin hebben de afgelopen weken een steiger gebouwd. Dit fraaie en zeer degelijke bouwwerk is gefinancierd van het geld dat tijdens het pensioenfeest van Henk (januari 2020) was gedoneerd. Vanwege Corona moest de bouw worden uitgesteld, maar van uitstel kwam geen afstel.

De steiger is toegankelijk voor iedereen die hier op het bankje rustig wil mijmeren of de eendjes wil voeren. Er mag ook een hengeltje worden uitgegooid, een

Knip en knap salon

Sinds kort hebben we in de "knip en knap" salon een schoonheidsspecialist die de bewoners heerlijk kan verwennen met een schoonheidsbehandeling.

Even voorstellen.....

Otto Schager

“Ik was een avontuurlijk kind en voor de duvel niet bang.”

Waar en wanneer ben je geboren?

Ik ben van 7 februari 1938 en geboren en getogen in IJmuiden, dus een echte vissekop.

Heb je broers en of zussen?

Ik heb 1 broer en 2 zussen.

Uit wat voor gezin kom je?

Ik kom uit een arbeidersgezin, mijn vader was ploegbaas bij de Hoogovens. Verder was het een traditioneel gezin. Mijn moeder zorgde voor de kinderen en het huishouden.

Waar speelde je vroeger als kind mee?

Ik speelde eigenlijk altijd alleen maar buiten. Ik heb een prachtige jeugd beleefd in de duinen. Ik was altijd bezig met dieren. We hadden thuis altijd een hond en ik sleepte altijd wel een dier mee naar huis. Meestal waren dat kraaien of fazanten. Ik was een avontuurlijk kind en voor de duvel niet bang.

We waren een keer in de duinen aan het spelen, ik zal een jaar of vijf zijn geweest. Een vriendje bezeerde zijn knie en ging naar huis. Wij bleven met zijn tweeën over en raakten verdwaald. We zijn toen de hele nacht weggebleven en hebben zittend tegen een boom geslapen. Het vriendje met de zere knie kon gelukkig thuis wel vertellen dat we in de duinen waren en de volgende ochtend zijn we door een paar Duitse soldaten gevonden, die mee waren gaan zoeken naar ons.

“Omdat mijn vader bij de Hoogovens werkte was het logisch dat ik daar ook ging werken. Ik heb daar een week gewerkt en werd gillend gek.”

Op de schouders van de soldaten zijn we naar huis gebracht. Ik ben geen moment bang geweest, maar ik zorgde er sindsdien wel voor dat ik altijd en overal de weg wist. Zelfs met mijn Alzheimer lukt het mij nog aardig de weg te vinden. Alhoewel ik de laatste tijd wel bemerk dat ik soms een omgeving niet herken. Daar schrik ik dan wel van.

Vervolg even voorstellen.....

Otto Schager

Wat heb je voor opleiding gedaan?

Ik heb op de ambachtsschool gezeten en werd machinebankwerker.

Wat voor werk ben je daarna gaan doen?

Omdat mijn vader bij de Hoogovens werkte was het logisch dat ik daar ook ging werken. Ik heb daar een week gewerkt en werd gillend gek. Gelukkig had je in die tijd "meer bazen dan kerken" dus ik vond al gauw beter werk in een machinefabriek in IJmuiden. Daarna heb ik een tijd gewerkt als taxichauffeur. Dat was eigenlijk de mooiste baan die ik ooit heb gehad. Ik ben daarmee gestopt omdat het anders niet goed met mij zou aflopen. In die tijd smokkelde taxichauffeurs vaak drank en sigaretten en ik deed niet anders. Prachtige tijd was dat. Maar ja, als je gaat trouwen moet je een fatsoenlijke baan hebben. Toen ben ik bij Mobil gaan werken en dat heb ik tot mijn 57^e jaar gedaan.

Ben je getrouwd en heb je kinderen?

Ik ben getrouwd met een Beverwijks meisje. We kregen 2 dochters. Helaas is zij op haar 51^e jaar overleden. Een tijdje later werd ik gekoppeld aan Ria en daar ben ik nu nog mee getrouwd.

Waar ging je graag naar toe op vakantie?

In eerste instantie naar Drenthe en Overijssel. Later naar Joegoslavië en Zuid-Amerika. We hadden een club van 6 vrienden, waarmee we altijd op vakantie gingen. In Zuid-Amerika waren we op een keer met een gids op stap. De gids wist echter de weg niet meer helemaal terug. Ik heb toen de weg gewezen. Dat komt echt door die doorgebrachte tijd in de duinen, de weg vinden is mij met de papelepel ingegoten.

*“ Ik kom hier dus nu 4 dagen.
Ik heb geen hekel om te gaan,
je kunt je eigen dagindeling bepalen.
Dat vind ik belangrijk.
En het ontlast mijn vrouw.”*

Hoe vaak bezoek je onze dagbesteding en heb je het naar je zin?

Ik ben begonnen met 1 dag. Mijn dochters hadden dit voor mij uitgezocht. In eerste instantie wilde ik er helemaal niet heen. Maar na de rondleiding zag ik het toch wel zitten. Op een gegeven moment zat ik hier 5 dagen. Dat vond ik wel te veel, want je wilt thuis ook nog wel eens wat doen. Ik kom hier dus nu 4 dagen. Ik heb geen hekel om te gaan, je kunt je eigen dagindeling bepalen. Dat vind ik belangrijk. En het ontlast mijn vrouw.

Wat vind je het leukst om te doen op de Reigershoeve?

Het werken in de tuin en de kas, de wandeling na de lunch en de borrel op het eind. En ik vind het fijn dat ik een goede verstandhouding heb met iedereen en het is allemaal erg gemoedelijk. Hoewel ik merk dat ik steeds meer ga vergeten, hoop ik dat ik zo lang mogelijk blijf zoals ik nu ben en nog een lange tijd op de Reigershoeve kan blijven.

Het was weer kermis op de Reigershoeve

Vorig jaar kon het niet doorgaan, maar dit jaar kon het weer! Op zaterdag 11 september was een groep vrijwilligers o.l.v. Bram en Arie druk bezig om de attracties klaar te zetten. Er was een rad van avontuur met een schat aan schitterende prijzen, geschonken door Arie en zijn collega's van de zwarte markt. Verder nog ballengooien, touwtje trek, zaklopen, eendjes hengelen, spijkerpoepen etc. Toen begon het best hard te regenen en we vreesden dat de kermis dit jaar in het water zou vallen.

Maar gelukkig, precies om twee uur, net toen het feest zou beginnen brak de zon door en werd het een fantastische middag, mede door de vrolijke tonen van een prachtig draaiorgel. Alle deelnemers, jong en oud, kregen een stickerkaart en was het de kunst om alle onderdelen af te ronden en zo met een volle stickerkaart naar huis te gaan. Om dit voor elkaar te krijgen trotseerden sommige zeer kleine deelnemers toch het vreselijk enge spookhuis waardoor het in enkele slaapkamers nog lang onrustig was in de nacht.

Uitbreiding wagenpark Reigershoeve afgeblazen.

Er zijn tal van vervoersmiddelen aanwezig op de Reigershoeve. Een personenbus, een luxe auto, fietsen, duofietsen en natuurlijk de benenwagen. Enige tijd geleden werd ons wagenpark uitgebreid met een booster. Onze secretaresse Nicolette heeft de booster uitgeprobeerd. Wat daar mis is gegaan blijft een raadsel, de booster moest aan de ketting en naar verluuid is hij inmiddels verkocht.

Mini-concert

Ik ben in woning 5F voor een kopje koffie. Anneke loopt met Robert aan de arm. In hun hand een zakje gesneden appeltjes. 'Oei, betrapt!' zegt Anneke vrolijk. 'Deze wilden we net stiekem aan de geiten gaan voeren.' Heel zachtjes voegt ze eraan toe: 'Even iets leuks, een beloning na het douchen.'

We weten allebei dat Robert een gloedhekel heeft aan douchen, wat mooi dat dat is gelukt! 'Stiekeme dingen juich ik alleen maar toe', lach ik. Ik leg uit dat ik even een bakkie wilde komen doen. Anneke blijft graag even en vraagt Robert of de geiten even mogen wachten. Dat is lastig want Robert begrijpt het niet. Hij wil zijn jas niet uit doen en oogt een beetje geïrriteerd. 'Ga maar hoor', zeg ik, 'ik blijf wel even.'

Maar Anneke zegt graag de tijd voor Robert te willen nemen buiten, en staat er op even bij mij te komen zitten. Hoewel ik onze bewoners graag op de eerste plaats zet, ben ik Anneke dankbaar. En gelukkig schuift Robert zonder problemen aan tafel aan, waar nog twee andere bewoners en een stagiaire zitten. We praten over koetjes en kalfjes. Of nou ja, over mij. Het is wel fijn, samen met de andere bewoners. Af en toe leg ik mijn had op Til haar schouder, die naast me zit. Van haar lach word ik warm.

Robert kan het gesprek door zijn afasie jammer genoeg niet volgen, en hij kan ook niet goed meepraten. Hoe moet hij dit bezoek waarderen, vraag ik mij af. Vroeger herkende hij me wel, maar ik schat in dat dit nu niet meer het geval is. Onrustig tikt hij met zijn vingers een roffel op tafel. Na een aantal keer, tik ik terug. Robert valt stil en kijkt mij vragend aan en doet het daarna nog eens. Weer doe ik hem na en lach naar hem. Robert lacht terug!

Zo ontstaat er een intiem concertje op de tafel. Zachtjes klinkt het:

(Robert) Roffel tikke tik

(Ik) Roffel tikke tik

(Robert) Tik tikke tik boem

(Ik) tik tikke tik boem

(Robert) roffel roffel tikketik

(Ik) roffel roffel tikketik

Stralende ogen en een lach van oor tot oor, bij ons allebei. De andere bewoners lachen mee. We hebben geen woorden nodig!

Dieneke

In het zonnetje:

Je kunt hem altijd bellen voor onderhoudsklussen. Hij weet

antwoord op alle vragen over de tuin en andere klussen. Hij werkt samen met vele vrijwilligers. Hij is altijd in voor een feestje, gekkigheid of een idioot optreden. Soms zet hij de tuinsproeiers aan als je langsloopt, want ook in plagerijen is hij goed. Natuurlijk hebben we het over Bram, die na een carrièremove van garaged medewerker naar hovenier en beheerder is gegaan.

En inmiddels kunnen we niet meer zonder hem. Hij staat altijd voor ons klaar, denkt met ons mee en geen vraag is te gek.

En daarom zetten we Bram graag in het zonnetje!

Fieldlab – de eerste diploma's zijn uitgereikt!

In februari 2019 zijn we, in samenwerking met het Horizon college, Warm Thuis en Woongroep Samen, van start gegaan met de Fieldlab opleiding verzorgende IG. Voor de studenten die hier aan meedoen betekent dat ze naast hun werk in een woning ook iedere week een halve dag les krijgen, en ook nog veel huiswerk en toetsen moeten maken. Je begrijpt, dat is best pittig. We zijn dan ook erg blij dat Marcella, Sharon en Lucienne, na twee jaar hard werken, hun diploma hebben behaald. Meiden, we zijn heel trots op jullie!

v.l.n.r Ellen (praktijkopleider), Marcella en Sharon na de diploma uitreiking op de parkeerplaats van het AZ stadion (januari 2021)

Lucienne ondertekent haar diploma. De uitreiking kon in april weer op de Reigershoeve plaatsvinden.

Sponsoren

Leven op de Reigershoeve wordt veraangenaamd door o.a:
De Rabobank, ING, het Schipholfonds, stichting Ab Laane, Fonds R.C. Maagdenhuis, Fonds Codde van Beresteyn, het Vaillaintfonds, stichting Oké Wonen, Kwekerij van Tubergen, gemeente Heemskerk, Het Kompas, Papefonds, de Lions Club, Fundatie van der Santheuvel, Fonds Westerheem, VSB Fonds, Fonds NutsOhra, RaboDichtbifonds en diverse anonieme schenkers.

Ontzettend bedankt!